

Afsnit II.

Avancebestemmelser.

§ 34. Virksomheder indenfor industri og håndværk, der fremstiller nogen af de af nærværende lov omfattede varer eller mineralvand, konsum-is, kaffe og te, tændstikker, cigar- og cigarettændere og benzin, må *ikke uden tilladelse fra den myndighed, som ministeren for handel, industri og søfart dertil måtte bemyndige, forhøje de pr. 1. marts 1955 gældende absolutte bruttoavancer* for de pågældende varer.

Ved bruttoavancen forstås i denne paragraf forskellen mellem salgspris og direkte udgifter til råvarer, hjælpematerialer og produktiv arbejds løn.

§ 35. Importører, grossister og detaillister må ikke uden tilladelse fra den i henhold til § 34 udpegede myndighed forhøje de pr. 1. marts 1955 beregnede absolutte bruttoavancer for de i § 34 omhandlede varer.

Ved bruttoavancen forstås i denne paragraf forskellen mellem salgsprisen og indkøbsprisen med tillæg af sædvanlige hjemtagelsesomkostninger.

§ 36. Tilladelse til avanceforhøjelse i henhold til §§ 34 og 35 bør gives, når det godtgøres, at den ønskede avanceforhøjelse ikke er begrundet i de pålagte afgifter.

I § 36 var paragraffens sidste ord (afgifter) oprindelig efterfulgt af: „, og forhøjelsen iøvrigt findes berettiget“. Denne sætning udelodes i folketinget, hvor man også lod følgende paragraf (lovforslagets § 37) udgå:

„Det påhviler de af §§ 34 og 35 omfattede virksomheder inden 14 dage efter lovens ikrafttræden at udarbejde en fortegnelse over de pr. 1. marts 1955 gældende absolutte bruttoavancer for de i § 34 omhandlede varer. Den i henhold til § 34 udpegede myndighed er beføjet til, hvor særlige forhold begrunder dette, at gøre undtagelser herfra.

Fortegnelsen, der skal underskrives af virksomhedens ansvarlige ledelse eller indehaver, skal opbevares og på forlangende forevises kontrolmyndighederne“.

§ 37. De afgørelser, der træffes af den i §§ 34 og 35 omhandlede myndighed, kan påklages efter de om anke af denne myndigheds afgørelser i almindelighed gældende regler.